

บทขัตติยมงคลสูตร

ยัญจะ ท้าวทษะ วัสสานิ	จินตะยิงสุ สะเทวะกา
จิรัสสัง จินตะยันทาปี	เนวะ ขานิงสุ มังคะลัง
จักกะวาพะสะหัสเสสุ	ทษะสุ เยนะ ตัตตะกัง
กาลัง โกลาหะลัง ชาตัง	ยาวะ พริหัมมะนิเวสะนา
ยัง โลกะนาโถ เทเสสิ	สัพพะปาปะวินาสะนัง
ยัง สุตฺวา สัพพะทุกเขติ	มุจจันตาสังขิยา นระรา
เอวะมาทิกุณฺเฑตัง	มังคะลันตัมภะณามะ เท ฯ

คำแปล มนุษย์ทั้งหลายรวมทั้งเทวดา คิดหามงคลใดมาตลอดเวลา ๑๒ ปี แม้คิดหากันอยู่เป็นเวลาช้านาน ก็ไม่รู้มงคลนั้นได้เลย ตลอดเวลานั้นได้เกิดโกลาหลไปทั่วหมื่นจักรวาลจนถึงพรหมโลก โลกนาถทรงแสดงมงคลใด เป็นเครื่องบำบัดบาปทั้งปวงได้ นรชนทั้งหลายนับไม่ถ้วน เมื่อฟังมงคลใดแล้ว พ้นจากทุกข์ทั้งปวงได้ เราทั้งหลายจงสวดมงคลนั้นอันประกอบด้วยคุณ มีอย่างนี้เป็นต้นกันเถิด

มงคลสูตร (๑)

(ผู้สวดมงคลสูตร หวังความสวัสดิมีชัยย่อมสำเร็จได้ดังใจหวังในที่ทุกสถาน ไม่พ่ายแพ้ผู้ใดในกาลทุกเมื่อ เกิดสิริมงคลในชีวิต ตลอดไป และปราศจากอันตรายในที่ทุกแห่ง)

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวตถิยัง วิหะระติ เขตตะวะเน อะนาถะ ปิณทิกัสสะ อาราเม ฯ อะถะโข อัญญะตะธา เทวะตา อะภิกกันตายะ รัตติยา อะภิกกันตะวันณา เกวะละกะปิง เขตตะวะนัง โธภาเสตฺวา เยนะ ภะคะวา เตนุปะสังกะมิ อุปะสังกะमितฺวา ภะคะวันตัง อะภิวาเทตฺวา เอกะมันตัง อัญญาสิ ฯ เอกะมันตัง จิตฺตา โข สา เทวะตา ภะคะวันตัง คากายะ อัมมะภาสิ

พะหู เทวา มะนุสสา จะ	มังคะลานิ อะจินตะยุง
อากังขะมานา โสตถานัง	พริฐุติ มังคะละมุตตะมัง ฯ
อะเสวะนา จะ พาลานัง	ปิณทิตานัญจะ เสวะนา
ปุชา จะ ปุชะนียานัง	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ	ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
อัตตะสั้มมาปะณิธิ จะ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ	วินะโย จะ สุสิกขิโต
สุภาสิตา จะ ยา วาจา	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
มาตาปีตูปัญญานัง	ปุตตะทารัสสะ สังคะโ
อะนากุลา จะ กัมมันตา	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ทานัญจะ ธัมมะจะริยา จะ	ญาตะกานัญจะ สังคะโ
อะนะวัชชานิ กัมมานิ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
อาระตี วิระตี ปาปา	มัชชะปาณา จะ สัญญะโม
อัปะปะมาโท จะ ธัมเมสุ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
การะโว จะ นิวาโต จะ	สันตฺถุญฺญี จะ กะตัญญุตา
กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ขันตี จะ โสวะจัสสะตา	สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง

กาลณะ ธัมมะซากัจฉา	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
ตะโป จะ พรัหฺมะจะริยัญจะ	อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
พฺภุสฺสส โลกะธัมเมทิ	จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
อะโสกัง วิระชัง เขมัง	เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ
เอตาทิสานิ กัตวานะ	สัพพัตถะมะปะราชาิตา
สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ	ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

(อิทะมะโวจะ ภาคะวา อัตตะมะนา สา เทวะตา ภาคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทิตฺวา ภาคะวัน
ตัง อะภิวาเทตฺวา ตตฺถเอวันตะระธาโย)

คำแปล ข้าพเจ้าได้สดับมาอย่างนี้ สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคประทับอยู่ ณ พระเชตวัน อารามของ
อนาถปิณฑิกเศรษฐี เขตกรุงสาวัตถี ครั้งนั้นเมื่อราตรีผ่านไป เทวดาองค์หนึ่งมีวรรณะ งดงามยิ่ง
นักเปล่งรัศมีให้สว่างไปทั่วพระเชตวัน เข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคถึงที่ประทับ ถวายอภิวาทแล้วยืนอยู่ ณ ที่
สมควร ได้กราบทูลพระผู้มีพระภาคด้วยคาถาว่า

เทวดาและมนุษย์จำนวนมาก ต่างมุ่งหวังความสุขดี ร่วมกันคิดถึงเรื่องมงคล ขอพระองค์ตรัสบอก
มงคลอันสูงสุดด้วยเถิด

(พระผู้มีพระภาคจึงตรัสตอบดังนี้)

(๑) การไม่คบคนพาล (๒) การคบแต่บัณฑิต (๓) การบูชาคนที่ควรบูชา นี่เป็นมงคลอันสูงสุด

(๔) การอยู่ในถิ่นที่เหมาะสม (๕) การได้สร้างบุญไว้ในปางก่อน (๖) การตั้งตนไว้ชอบ นี่เป็นมงคล
อันสูงสุด

(๗) ความเป็นพหูสูต (๘) ความเป็นผู้มีศิลปะ (๙) วินัยที่ศึกษามาดี (๑๐) วาจาสุภาสิต นี่เป็นมงคล
อันสูงสุด

(๑๑) การบำรุงมารดาบิดา (๑๒) การสงเคราะห์บุตร (๑๓) การสงเคราะห์ภรรยา (๑๔) การงานที่
ไม่อาภูล นี่เป็นมงคลอันสูงสุด

(๑๕) การให้ทาน (๑๖) การประพฤติธรรม (๑๗) การสงเคราะห์ญาติ (๑๘) การงานที่ไม่มีโทษ นี่
เป็นมงคลอันสูงสุด

(๑๙) การงดเว้นจากบาป (๒๐) การสำรวมระวังจากการดื่มน้ำเมา (๒๑) ความไม่ประมาทในธรรม
นี่เป็นมงคลอันสูงสุด

(๒๒) ความเคารพ (๒๓) ความถ่อมตน (๒๔) ความสันโดษ (๒๕) ความกตัญญู (๒๖) การฟังธรรม
ตามกาล นี่เป็นมงคลอันสูงสุด

(๒๗) ความอดทน (๒๘) ความเป็นคนว่าง่าย (๒๙) การพบเห็นสมณะ (๓๐) การสนทนาธรรมตาม
กาล นี่เป็นมงคลอันสูงสุด

(๓๑) การเผาผลาญบาป (๓๒) การประพฤติพรหมจรรย์ (๓๓) การเห็นอริยสัจ (๓๔) การทำ
นิพพานให้แจ้ง นี่เป็นมงคลอันสูงสุด

(๓๕) จิตของผู้ที่ถูกโลกธรรมกระทบแล้วไม่หวั่นไหว (๓๖) จิตไม่เศร้าโศก (๓๗) จิตปราศจากอภิวาท
(๓๘) จิตเกษม นี่เป็นมงคลอันสูงสุด

เทวดาและมนุษย์ทำมงคลดังกล่าวมานี้แล้ว ไม่พ่ายแพ้ข้าศึกทั้งปวง ย่อมถึงความสวัสดิ์ในที่ทุกสถาน
ทั้ง ๓๘ ประการนั้น เป็นมงคลอันสูงสุดของเทวดาและมนุษย์เหล่านั้น

(พระผู้มีพระภาคได้ตรัสมงคลสูตรนี้แล้ว เทวดาตนนั้นมีใจยินดี ชื่นชมพระภาสิตของพระผู้มีพระภาค
ถวายอภิวัตพระผู้มีพระภาคแล้ว หายไป ณ ที่นั้นนั่นเอง)

อนึ่ง บทสวดที่วงเล็บนี้ เป็นคำลงท้ายพระสูตร ซึ่งมีปรากฏในหนังสือมังคลทีปนี